Големиот син на Македонскиот народ - Методија Андонов-Ченто

Среда, 09 Август 2017 02:49

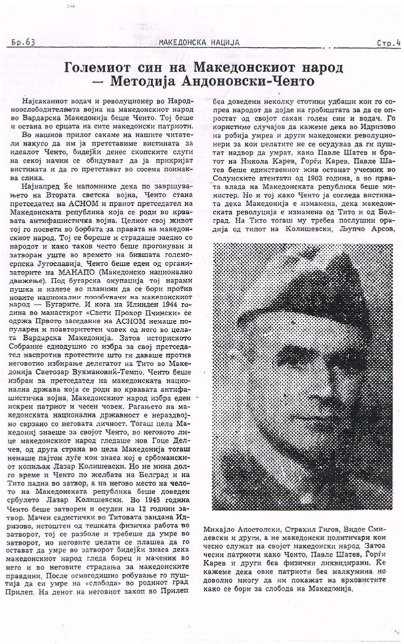

Големиот син на Македонскиот народ — Методија Андоновски-Ченто

Најсаканиот водач и револуционер во Народноослободителната војна на македонскиот народ во Вардарска Македонија беше Ченто. Тој беше и остана во срцата на сите македонски патриоти.

Во нашиов прилог сакаме на нашите читатели накусо да им ја претставиме вистината за идеалот Ченто, бидејќи денес скопските слуги на секој начин се обидуваат да ја прикријат вистината и да го претставаат во сосема поинаква слика.

Најнапред ќе напомниме дека по завршувањето на Втората светска војна, Ченто стана претседател на АСНОМ и првиот претседател на Македонската република која се роди во крвавата антифашистичка војна. Целиот свој живот тој го посвети во борбата за правата на македонскиот народ. Тој се бореше и страдаше заедно со народот и како таков често беше прогонуван и затворан уште во времето на бившата големосрпска Југославија. Ченто беше еден од организаторите на МАНАПО (Македонско национално движење). Под бугарска окупација тој нарами пушка и излезе во планини да се бори против новите национални поробувачи на македонскиот народ — Бугарите. И кога на Илинден 1944 година во манастирот «Свети Прохор Пчински» се одржа Првото заседание на АСНОМ немаше популарен и поавторитетен човек од него во целата Вардарска Македонија. Затоа историското Собрание еднодушно го избра за свој претседател наспротив протестите што ги даваше против неговотио избирање делегатот на Тито во Македонија Светозар Вукмановиќ-Темпо. Ченто беше избран за претседател на македонската национална држава која се роди во крвавата антифашистичка војна. Македонскиот народ избра еден искрен патриот и чесен човек. Рагањето на македонската национална државност е нераздвојно врзано со неговата личност. Тогаш цела Македониј знаеше за својот Ченто, во неговото лице македонскиот народ гледаше нов Гоце Делчев, од друга страна во цела Македонија тогаш немаше пајтон луѓе кои знаеа кој е србоманскиот копиљак Лазар Колишевски. Но не мина долго време и Ченто по желбата на Белград и на Тито падна во затвор, а на негово место на челото на Македонската република беше доведен србулето Лазар Колишевски. Во 1945 година Ченто беше затворен и осуден на 12 години затвор. Мачен садистички во Титовата зандана Идризово, истоштен од тешката физичка работа во затворот, тој се разболе и требеше да умре во затворот, но неговите џелати се плашеа да го остават да умре во затворот бидејќи знаеа дека македонскиот народ гледа борец и маченик во него и во неговите страдања за македонските правдини. После осмогодишно робување го пуштија да си умре на «слобода» во родниот град Прилеп. На денот на неговиот закоп во Прилеп беа доведени неколку стотини удбаши кои го сопреа народот да дојде на гробиштата за да се опростат од својот сакан голем син и водач. Го користиме случајов да кажеме дека во Идризово на робија умреа и други македонски револуционери за кои џелатите не се осудуваа да ги пуштат надвор да умрат, како Павле Шатев и братот на Никола Карев, Ѓорѓи Карев. Павле Шатев беше единствениот жив останат учесник во Солунските атентати од 1903 година, а во првата влада на Македонската република беше министер. Но и тој како Ченто ја согледа вистината дека Македонија е измамена, дека македонската револуција е измамена од Тито и од Белград. На Тито тогаш му требеа послушни орадија од типот на Колишевски, Љупчо Арсов, Михајло Апостолски, Страхил Гигов, Видое Смилевски и други, а не македонски политичари кои чесно служат на својот македонски народ. Затоа чесни патриоти како Ченто, Павле Шатев, Ѓорѓи Карев и други беа физички ликвидирани. Ќе кажеме дека овие патриоти беа малкумина но доволно многу да им покажат на врховистите како се бори за слобода на Македонија.

Ликот на Методија Андоновски-Ченто и понатаму живее во широките народни маси, Македонија никогаш нема да му заборави и покрај тоа денес во СРМ режимот го брише неговото име од историјата на Народноослободителната војна. Но историјата може само да се заташка за еден момент, но таа не ги заборава нејзините големи творци. Ченто беше голем творец на македонската национална историја и таа нема него да го заборави. Во чест на овој голем револуционер на Македонија, Комитетот на ДООМ за Шведска го носи неговото светло име а истовремено Комитетот со тоа својата борба ја сврзува како продолжение на Народноослободителната војна на чие чело стоеше бесмртниот Ченто.

Нека му биде вечна слава на големиот македонски револуционер Методија Андоновски-Ченто!

ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ БЕШЕ И ОСТАНУВА ВЕЧНО ЖИВА ЛЕГЕНДА

Оваа година навршуваат 109 години,од раѓањето и 78 години од смртта на Гоце Делчев,Великанот на нашето национално-ослободително движење,идеолог и стратег,кој со своето велико дело и својата прометејска мисла остави неизбришливи траги за натамошниот развој на револуционерната идеја, согласно времето,и национално-ослободителното движење на македонскиот поробен,но не и победен народ.

Гоце Делчев се јавува на револуционерната сцена како револуционер мислител и се најавува со позиција, која со голема оправданост се класифицира прометејска.Тој нека зад себе не остави видливи траги на писмено творештво,низ кое би можеле да ја последиме подетално неговата мисла.Сепак врз основа на тоа што е сочувано од него и искажувањата на негови современици сосема слободно можеме да го оцениме значењето на неговата мисла во македонското револуционерно и национално-историско наследство.

Гоце Делчев е роден на 23 јануари 1872 година во град Кукуш.Не е ни најмалку понезначајно што катапултот кој Гоцета го јавува на револуционерната сцена се вика Кукуш. Родниот град на Гоцета беше лулка на најцврсто македонско родољубие. Уште во 1875 година,Димитриј Миладинов, од Струга им праќа на кукушани порака полна со восхит,во која светат неговите знаменити мисли: " Ми доаѓа да скокам од радост кога го гледам вашиот стремеж и вашата љубов кон нашиот мајчин јазик и особено за тоа,дека мнозина од младите и свештениците се решиле усрдно да го учат словенскиот јазик,така што по неколку месеци би можеле да служат и божествена служба на стариот наш прадедов јазик ".

Гоце како младо момче жедно за наука слегува во блискиот на неговиот роден град центар пристаниште-Солун,токму во тоа време кога овој град почнува да станува центар на цела Македонија,кога Македонците,познати во историјата како